

Barbora Žižková:

Sociální aspekty v architektonickém díle Milady Petříkové - Pavlíkové

Oponentní posudek bakalářské práce

Barbora Žižková si pro svou práci vybrala pozoruhodné téma sociální architektury, spojené s dobovým vzestupem ženského hnutí a reprezentované osobností první české architektky Milady Petříkové - Pavlíkové. Cílem autorky bylo nejen umělecko-historicky charakterizovat vybrané stavby, ale zejména zasadit celou problematiku do širšího dobového společenského kontextu.

Již na úvod lze říci, že tento smělý cíl se jí podařilo zdárně naplnit. V jednotlivých kapitolách postupně představuje problematiku architektura rodinného zázemí, které je nerozlučně spojeno s dobově mimořádně aktuálním řešením palčivé otázky role ženy ve společnosti. Vybrané stavby jsou vždy uvozeny

podrobnou sondou do historie a souvislostí formování dané architektonické úlohy, což je mimochodem z metodologického hlediska velmi účinná cesta, jak se vyhnout standardnímu stylově-kritickému zařazení obdobných „užitných“ staveb do obecných a k danému problému bohužel mnoho neříkajících slohových kategorií. Koncepce i jazyk práce se vyznačují vysokou úrovní a možno říci zralostí, která svědčí o dlouhodobém zájmu autorky o zvolené téma.

Z hlediska architektonického zadání práce by možná bylo záhodno trochu prohloubit architektonické souvislosti zmíněných realizací, a to jak v kontextu díla

Milady Petříkové-Pavlíkové, tak zejména s ohledem na doložené spoluautorství jejího muže Theodora Petříka (u domu v Dykově ulici) a Kotěrova žáka Jana Mayera (u jeslí a školky Dr. Vacka). Také by stálo za to podrobněji prozkoumat další dobovou produkci tohoto typu staveb a zejména okolnosti vzniku a rozšíření klasicizujících „typových školek,“ které byly od počátku 50. let realizovány na mnoha místech v Praze i v dalších městech.

S těmito drobnými poznámkami pod čarou práci velmi rád doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 4. 2. 2012

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.

